Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ramus. ut dum sollicite Ysaiah sermo discutit. quante
scientie fuerit demonstret. qua uis in eade scientia hu
militate n tenuit. qui comune bonu s specialit ar
rogauit; dit namq. porro ad me dictu e uerbu absscon
ditu. Verbu quippe absconditu inuisibilis filu uocat.
De quo Io ns ait. in pncipio erat uerbu. qd ipse qq;
absconditu insinuat dum subiungit. Et uerbu erat
apud dm. et ds erat uerbum. Si hoc uerbu absconditu
esse electis mtb dr: cum potestas unigeniti filii credenti
b manifestat. Potest etiam p uerbu absconditu allo
cutio intime aspirationis intelligi. de qua Io ns dic.
Unctio eius docet uos de omib. Que nimiru aspiratio hu
mana mente contingendo subleuat et temporales co
gitationes deprimens etnis hanc desiderii inflamat.
ut nichil ei iam n q supna s libeat. et cuncta que in
feri de humana pstrepunt corruptione contempnat.
Absconditu q uerbu audire e locutione sei sps corde
percipere. Que pfecto seri n potest. n aquo haberi potest.
Vnde et ueritatis uoce de hac absconditu locutione dr:
Ego rogabo patre meu. et aliu paracletu dabit uobis.
ut maneat uobiscu in etnum. spm ueritatis. qm mun
dus non potest accipe. Sic enim isde paracletus